

Publicerad 2011-08-25 17:43 av Max Poisé

allt jag aldrig vågade säga...

Jag läste högt för dig

Kommer du ihåg då sommaren dog förra året,

när du somnade in och lät livet bara bli?

När längtan efter våren blev så stor, att inget annat spelade roll.

Ljuset är ju din väg

där prismor av färger kantar dina steg.

Med ett sådant stort hjärta, så kan livet aldrig vandra bakåt.

Mörkret min vän, tänder du med ljus i ditt fönster,

blidkar ut mot ett döende landskap,

som kommer att återfödas när längtan är som störst.

Stanna inte kvar när morgonen väcker,

andas och känn den friska luftens underbara liv.

Kylans mening i ditt bröst.

Utan vinterns förhatliga mörker, skulle din sommar ha saknat betydelse.

Ödet skulle få klockvarven att vandra bakåt,

vända de blad som förmulnat

och skapa den värld som bara innehåller mörker.

jag är din, och jag väntar tills solen slutligen försvinner.

Där träder jag fram och tänder din värld

.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Max Pois  med Poeter.se id #29451 innehar upphovsrätten